

KAPACITA ŠKÔLKY NESTAČÍ.
PRE DETI NIE JE MIESTO > 3

OD MALIČKA BOLA KNIHOMOL.
DNES PÍŠE ROMÁNY > 6

VO VARENÍ GULÁŠA SÚŤAŽILO
DVANÁŠŤ TÍMOV > 7

Úvodník

S príchodom teplejších dní sa v Smoleniciach uskutočnilo hneď niekoľko vydarených spoločenských aktivít – symbolické ukončenie zimy v podobe tradičného Vítania jari, burza starých kníh spojená s literárnym programom a na svoje si prišli aj milovníci dobrého guláša v areáli športového klubu či reštaurácie K+H.

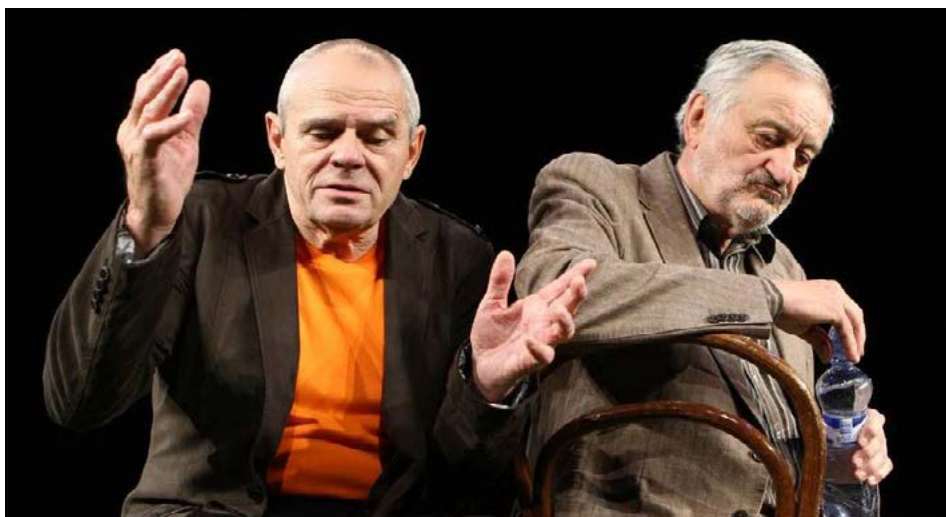
Za týmito akciami stoja nadšenci, ktorým nejde o zviditeľnenie sa alebo o „zbohatnutie“. Každý z nich sa svojím spôsobom snaží o to, aby sa týchto akcií zúčastnili všetci, ktorí sa chcú stretávať, rozprávať a zabávať so svojimi priateľmi a známymi. Týmto spôsobom vytvárajú lepšie prostredie pre život v obci a vysielajú signál i do širokého okolia, že sa v Perle Malých Karpát niečo deje. Svojou troškou do mlyna chceme rôznymi formami prispieť aj my. Jednou z nich je, tak ako sme už avizovali, seriál o zaujímavých ľuďoch, ktorí žijú medzi nami a na Slovensku sú známi, no doma o nich vieme len málo. Zároveň sme pre vás pripravili sériu kultúrnych akcií pod názvom Smolenické kultúrne leto. S podporou predsedu Trnavského samosprávneho kraja Tibora Mikuša ho odštartujeme už 7. júna divadelnou hrou.

Pavol Púchly,

predseda OZ Smolenice pre ľudí

Smolenice zažijú kultúrne leto

Peter Križan,

OZ Smolenice pre ľudí

Ako hlása slogan istého rádia – baví nás baviť vás. A baviť vás budeme celé leto. Občianske združenie Smolenice pre ľudí bude v najbližších mesiacoch prinášať do Smoleníc kultúrne podujatia rôznych žánrov pre všetky vekové a záujmové skupiny. Keď sme hľadali názov pre túto sériu podujatí, vyšiel nám jeden, ktorý ideálne vystihuje to podstatné – Smolenické kultúrne leto. Chceli by sme, aby už k tradičným podujatiam, ktoré sa viažu na jarmok a hody, pribudli ďalšie v období od začiatku júna až do konca septembra.

Prvé a zároveň otváracie podujatie sa uskutoční už 7. júna v smolenickom Kultúrnom dome. Do Smoleníc zavíta predstavenie divadla L+S Na fašírky mi nesiahaj v podaní pánov Milana Lasicu

a Milana Kňažka. „Nie je to ani komédia, ani dráma, ani tragédia, ani muzikál, ale rozhovory. To je to najbežnejšie, s čím sa v živote stretávame. Potreba rozprávať sa s niekým. Vymieňať si názory. Alebo sa iba utvrdzovať vo vlastnom presvedčení. Alebo mudrovať v presvedčení, že pred nami na to ešte nikto neprišiel.“ Toľko hovorí o hre jej autor.

S podporou predsedu Trnavského samosprávneho kraja ideme skutočne tvoriť kultúrne leto a ďalej budeme pravidelne v dvoj až trojtýždňových intervaloch pridávať koncerty veľmi peknej hudby pre mladšiu, strednú aj staršiu generáciu.

Naším cieľom je urobiť z koncertov niečo viac ako iba počúvanie hudby. Budú to príjemné večerné happeningy alebo popoludňajšie pikniky, kde pri peknej hudbe, vínkach a dobrotách do žalúdkov stretnete svojich kamarátov, susedov a známych.

Pokračovanie na strane > 2

Smolenice zažijú kultúrne leto...

Pokračovanie zo strany ► 1

Bohatý repertoár

Vďaka Kongresovému centru Slovenskej akadémie vied budú podujatia prebiehať aj v nádhernom komornom prostredí nádvorja Smolenického zámku. To už vlani úspešne otestovala brnenská jazzová formácia Tres Quatro Kvintet, ktorú plánujeme priviesť znovu.

Za všetkých interpretov a žánre zatiaľ spomeniem koncert Jany Andevskej z Trnavy, ktorý plánujeme na august. Jana hudobne pôsobila v New Yorku a má za sebou so svojou hudbou aj koncertné turné s jednou z najznámejších amerických kapiel Thievery Corporation. V Spojených štátoch tak jej meno už poznajú, doma ste ju mohli počuť napríklad na festivale Pohoda alebo v trnavskej synagóge.

Z iného súdka bude vystúpenie Bratislava Hot Serenaders, zoskupenia, ktoré má svojich obdivovateľov vo všetkých kútoch Slovenska aj v zahraničí. Hudba, ktorú hrajú, prišla do Európy koncom dvadsiatych rokov minulého storočia z Ameriky a volá sa Hot Jazz alebo Sweet and Dance Music. Trvalou

Ani komédia, ani dráma, ani tragédia, ale rozhovory. O potrebe rozprávať sa, vymieňať si názory alebo sa iba utvrdzovať vo vlastnom presvedčení. Aj o tom je hra „Na faširky mi nesiahaj“ v podaní Milana Lasicu a Milana Kňažka.

Foto: Štúdio L+S

inšpiráciou pre B.H.S. je osobnosť slovenskej populárnej hudby Františka Krištofa Veselého. Preslávil sa hlavne začiatkom rokov štyridsiatych množstvom šlágrův, z ktorých členovia B.H.S. postupne vyberajú tie najlepšie.

V júli uvedie rockový žáner Egon Dust. Tento novomestský kabaretný spevák, skladateľ, textár a hudobník so svojou kapelou predvádza na javiskách klubov zaujímavé a veľmi netradičné rockové predstavenia. Krstným otcom jedného z jeho albumův je Braňo Jobus z Karpatských chrbátův.

Kultúrne centrum

Podrobný program, upútavky, čas a miesto konania podujatí Smolenického kultúrneho leta 2014 budete nachádzať na stránkach občasnika Smoleničan, webovej stránke OZ Smolenice pre ľudí, na facebooku, plagátoch a ďalších komunikačných kanáloch.

Veríme, že si kultúrne leto v Smoleniciach budú užívať nielen domáci, ale priláka aj milovníkov hudby zo širokého okolia a Smolenice sa tak v letných mesiacoch stanú kultúrnym centrom regiónu.

Smolenice dobieha nedoriešený rozpočet

Branislav Lengyel,

bývalý člen finančnej komisie

Máme tu máj, piaty mesiac v kalendárnom roku. Najbližšie zasadnutie obecného zastupiteľstva by podľa poslancův malo byť v júni. To budeme mať už polrok.

Pomaly sa nám tak už začínajú prejavovať nedostatky rozpočtu obce na rok 2014, ktorý schválili poslanci až na poslednom zasadnutí v marci.

Neziskové organizácie v obci, športové kluby a cirkev v ňom síce už majú schválenú sumu 15 000 eur, ale... S veľkou pravdepodobnosťou aspoň v prvom polroku z rozpočtu obce nedostanú ani euro.

Iba ak za cenu, že poslanci opäť porušia nielen zákon, ale aj Všeobecne záväzné nariadenie (VZN), ktoré si sami prijali. Obec tým však nespôsobuje problém len týmto organizáciám, ale zároveň aj sebe.

Zákon o rozpočtových pravidlách, ktorým sa obec musí riadiť, jasne hovorí, že rozdelenie dotácií musí byť už súčasťou rozpočtu. To znamená, že pridelenie dotácií jednotlivým organizáciám musí schváliť obecné zastupiteľstvo.

Naše obecné zastupiteľstvo si na zasadnutí zo 16. decembra 2013 navyše schválilo aj vlastné VZN o podmienkach poskytovania dotácií z prostriedkov obce.

V ňom stanovuje termín podávania žiadostí do 31. októbra predchádzajúceho kalendárneho roka. Toto VZN však nemá schválenú výnimku pre termín podania žiadosti pre rok 2014.

To znamená, že keď poslanci toto VZN schvaľovali, určili pre rok 2014 spätný dátum.

VZN síce pripúšťa možnosť podávania žiadostí v inom termíne, no iba v mimoriadnych a opodstatnených prípadoch. Aj vtedy však dotácie podliehajú prerokovaniu a schváleniu poslancami.

O spôsobe práce nášho obecného zastupiteľstva svedčí aj fakt, že poslanci schválili novú rozpočtovú organizáciu, Klub dôchodcov, no v rozpočte mu nepridelili ani euro a doteraz sú tak bez peňazí.

Najväčším otáznikom však ostáva použitie 227 000 eur určených na investície v roku 2014. Napriek tomu, že na tento problém sme poukazovali na zasadnutí príslušného obecného zastupiteľstva a následne aj na stránkach Smoleničana, dodnes nie je jasné, na čo sa plánuje táto nemalá suma použiť. Stále neprebehla žiadna diskusia ani nebol zverejnený žiaden zoznam akcií.

Keďže na použitie týchto peňazí zostane len polrok, vzniká nám otázka, aká bude kvalita výberu samotných investičných akcií.

Kto stihne pripraviť projekty? Aké budú kritéria na dodávateľov vo výberových obstarávaníach? Bude sa vlastne niečo opravovať alebo, naopak, pribudne niečo nové? Alebo tu všetko zostane tak, ako je...

Kapacita škôlky nestačí. Pre deti už nie je miesto

Svetlana Slobodová

Mám dve deti. Dcéra bude mať v auguste 10 rokov, syn v januári, bohužiaľ, 2 roky. Prečo bohužiaľ? Pretože miestna obecná materská škola prijíma len deti, ktoré dosiahli vek 3 roky. A tomu môjmu chýbajú 4 mesiace, aby mohol byť prijatý. Prešla som si klasickou procedúrou od podania žiadosti až po doručenie rozhodnutia o neprijatí.

Čo som čakala?! Ved' detí narodených Smoleničanom pribúda. Každý rok sa ich narodí približne 30, k tomu treba vziať do úvahy aj zopár prisťahovaných alebo odsťahovaných. Obecná materská škola je však momentálne limitovaná 18 deťmi na najmenšiu triedu. I keď na veľký tlak rodičov sa táto trieda dala od septembra 2014 rozšíriť o ďalšie dve miesta.

Samotné kritériá pre prijatie detí sa však každoročne menia. Rodičia tak buď nemajú záujem umiestniť svoje dieťa do škôlky, alebo sa v našej obci žije tak dobre, že si mamičky dovoľia zostať doma aj po skončení rodičovskej dovolenky. Inak ostávajú ako možnosť už len praktiky škôlok.

Ak by ste sa totiž začali zaujímať o to, aké deti boli prijaté v predošlých rokoch, tak zistíte, že vlastne žiadne pravidlá neexistujú. Dnes sa oháňajú vekom dieťaťa len preto, lebo my, mamičky, sme do toho začali vrátať. Vzhľadom na nedostatočné kapacity sa totiž miesto v obecnej škôlke neušlo viac ako desiatim deťom.

Tri alternatívy

Ak by sme chceli tieto deti umiestniť inam, existujú prakticky len tri alternatívy. S výnimkou jedinej sú však podstatne drahšie ako 36 eur mesačne za obecnú škôlku. Prvou sú starí rodičia. Jednoznačne je to najlacnejšia a pre dieťa najlepšia alternatíva. No ukážte mi aspoň 5 starých rodičov, čo odišli z práce, aby sa starali o svoje vnúčatá. Asi ich nenarátate ani toľko.

Druhou možnosťou je Súkromná materská škola Lienka. Tá prijíma približne dvojročné deti v podstate kedykoľvek a odkiaľkoľvek. Dieťaťo môže mať plienku, cumlík, flášu a je zaradené do menšej skupiny detí vo veku 2 – 4 roky. Môže

Obec už dnes nevytvára podmienky pre mladé rodiny. No čo ak sa počet detí začne ešte zvyšovať?

Ak by ste sa začali zaujímať o to, aké deti boli do škôlky prijaté v predošlých rokoch, tak zistíte, že žiadne pravidlá vlastne neexistujú.

byť na pol dňa alebo na celý deň, so stravou zo školskej jedálne alebo vlastnou. Má aj iné plusy, a to je predĺžená otváracia doba. Táto možnosť však mesačne vyjde medzi 77 a 102 eurami.

Nakoniec tu máme tretiu možnosť, ktorou je súkromná opatrovatel'ka, ktorá berie aspoň 350 eur mesačne. Koľko mamičiek si to však môže dovoliť?

Inde to ide

Prečo sú niektorí rodičia, ktorí potrebujú nastúpiť do práce, nútení hľadať iné alternatívy ako je obecná škôlka? Skúste sa opýtať. Povedia vám, že nemajú priestory alebo financie.

Čo ale budeme robiť, ak sa nám začne počet narodených detí zvyšovať? Zaoberá sa týmto problémom naša obec ako zriaďovateľ? Ak by tu nebola Lienka, kde by bol zvyšok neprijatých detí?

V Senici, kde som žila predtým, sa v septembri 2014 otvára nová trieda pre maláčikov. Jedná sa o výsledok tlaku rodičov. A to je v tomto meste zrekonštruované námestie, opravené lavičky či zastávky. Sú však aj dediny ako je tá naša. Kde sú teda peniaze, ak Smolenice nemajú ani opravené námestie, ani zastávky, ani vyriešené parkovacie plochy? Nemohli by sa použiť napríklad na zväčšenie kapacity škôlky alebo zriadenie jasličiek pre 2 – 3 ročné deti?

Nedostatok miest pre deti je treba riešiť už teraz

Pavol Púchly,
predseda OZ Smolenice pre ľudí

Problém s nedostatkom miest pre deti v materských školách sa netýka len Smoleničanov. Už niekoľko rokov trápi prakticky celé Slovensko. Napríklad minulý rok sa podľa ministerstva školstva neušlo v materských školách miesto približne osem tisíc deťom.

Tento problém je síce najvypuklejší vo veľkých mestách, no v posledných rokoch sa začína stále viac týkať aj vidieku. Rodičia sa preto bežne snažia zapísať do škôlky aj dvojročné deti, aby tak získali poistku, že sa im ujde miesto aspoň o rok.

Keďže stále viac mamičiek sa po materskej dovolenke ponáhľa do práce, samosprávam sa navyše hromadia aj žiadosti o umiestnenie detí do jasíel. Tých je však dnes na Slovensku ešte menej ako materských škôl. Príčinou je zlý odhad demografické-

ho vývoja v uplynulých rokoch. Počet detí totiž prechodne klesal a mnohé samosprávy na tento vývoj reagovali rušením predškolských zariadení.

Nepotrebné priestory následne predali alebo odvtedy chátrajú. Peniaze na ich rekonštrukciu alebo zriadenie nových dnes samozrejme väčšine samospráv chýbajú.

Právne predpisy navyše obmedzujú možnosti rozširovať existujúci počet miest kvôli priestorovým a hygienickým podmienkam.

Nestrkajme hlavu do piesku

V Smoleniciach sa síce zatiaľ jedná zhruba „len“ o desať neprijatých detí, no to ešte neznamená, že by sme mali čakať, než tento problém naberie väčšie rozmery a bude vyžadovať aj väčšie investície zo strany obce.

Musíme si tiež uvedomiť, že nečinnosťou vysielame zlý signál mladým rodinám. Obaja rodičia totiž zvyčajne potrebujú pracovať a alternatívy, kde umiestniť svoje deti si nie vždy môžu

dovoliť. Okrem možností zamestnať sa či potreby za prácou dochádzať, tak pri výbere budúceho bydliska môže zavážiť aj to, či získajú miesto pre svoje dieťa v materskej škole.

Ak teda nechceme, aby nám mladé rodiny zo Smoleníc začali odchádzať, mali by sme už teraz začať premýšľať, čo ďalej.

Dotazník

Jedným z najspôľahlivejších spôsobov, ako odhadnúť, koľko detí by v najbližších rokoch mohlo mať problém získať v Smoleniciach miesto v materskej škole, je prieskum. Či už vaše dieťa materskú školu navštevuje, žiadosť vám zamietli alebo sa svoje dieťa do materskej školy prihlásiť ešte len chystáte, dajte nám prosím vedieť v anonymnom dotazníku, ktorý nájdete na našej webovej stránke od pondelku, 12. mája. Po spracovaní údajov bude možné lepšie odhadnúť, koľko peňazí by obec potrebovala na prípadné rozšírenie kapacít.

Vinohradnícke a vinárske tradície v Smoleniciach

Peter Križan,
OZ Smolenice pre ľudí

Ak sa na Slovensku hovorí o vinohradníctve a vinárstve, všetci majú väčšinou na myslí ikony, ako Pezinok, Modra, slovenskú časť Tokaja a známe južnoslovenské vinohradnícke obce Mužľa, Gbelce či Strekov.

Málokto však tuší, že najstaršie doklady o pestovaní viniča na Slovensku, ktoré sú známe vďaka archeologickým nálezom, pochádzajú z vrchu Molpír pri Smoleniciach.

Tieto poznatky o vinohradníckej činnosti naznačujú, že počiatky vinohradníctva na Slovensku sú dokonca staršie, ako tie z rímskeho obdobia.

Samozrejme, že aj dnes nájdete v každej druhej záhrade niekoľko riadkov viniča. Vinohrady na červozemi nad Neštichom sú stále čarovné, nehovoriac o tom, že veľa nadšencov víno vyrába z nakúpeného hrozna. O tom svedčí aj bohaté zastúpenie na ochut-

návke vín, poriadanej zväzom záhradkárov.

Z týchto dôvodov Smolenice definitívne patria do vinohradníckeho dedičstva tejto krajiny, hoci mnoho rokov boli vytesnené na okraj, dokonca mimo Malokarpatskej vínnej cesty.

**Málokto tuší,
že najstaršie doklady
o pestovaní viniča
na Slovensku pochádzajú
z vrchu Molpír.**

V roku 2010 sa však Malokarpatská vínná cesta rozšírila až po Smolenice, a tým sa ohraničila na severnej strane. Dnes je to už fenomén, ktorý ponúka najrozsiahlejšie putovanie za vínom nielen na Slovensku ale v celej strednej Európe.

Dvakrát do roka sú na rozľahlom teritóriu od Devína cez Raču až do Smoleníc a na východ v Trnave a okolo Senca, otvorené pivnice, vinárstva a miesta spojené s vinárskou tradíciou.

Je to viac ako stovka miest, na ktoré majú návštevníci k dispozícii vždy po dva dni dvakrát do roka.

Vždy v máji sa ochutnávajú nové vína s predchádzajúceho ročníka a v novembri už pribúdajú tie, ktoré si museli k optimálnej kvalite ešte postáť v tanoch alebo poležať v sudoch.

Aj teraz, 23. a 24. mája, bude niekoľko tisíc vínnych pútnikov cestovať po pivniciach a rovnako ako každý rok, mnohí z nich zavítajú aj do Smoleníc, na zámok, aby spojili estetický zážitok aj s vinárskym a kulinárskym.

Mnohí z nich objavajú našu obec prvýkrát a zistia, že je to krásne miesto, na ktoré sa chcú vrátiť kvôli prírode, jaskyni, krásnemu prostrediu a tiež preto, že sa tu dobre cítia.

A pekné vínka s výbornou medovinou budú pomyselnou čerešničkou na torte.

Slováci sú uzavretejší. Chýba mi tu viac emócií

Na stránkach Smoleničana vám chceme otvárať dvere aj do sveta ľudí, ktorí sa k nám prisťahovali zo zahraničia. Nielen preto, aby sme ich lepšie spoznali, ale najmä aby sme pochopili aj iné kultúry.

Katarína Slobodová Nováková,
OZ Smolenice pre ľudí

Rossi, pochádzaš z hlavného mesta Bulharska, pracovala a žila si vo viacerých európskych krajinách a zakotvila si v Smoleniciach. Čo ťa najviac prekvapilo, keď si sem prišla bývať?

Prekvapili ma ľudia a obchody. Naozaj, ľudia tu boli takí uzavretí, neprevajovali emócie, čo mňa, temperamentného človeka z Balkánu, prekvapilo. Ale sú tu ľudia milí, slušní, všetci sa pozdravia, na čo som u nás z veľkomesta nebola pripravená a zvyknutá. Všetci sa tu poznajú, každý o každom všetko vie alebo chce vedieť a každý sa pozdraví.

A ešte obchody. Pred rokmi tu neboli obchody a taká vybavenosť ako dnes. Nebolo si kde kúpiť po piatej hodine poobede ani chlieb. Nebolo kam ísť do reštaurácie. Museli sme chodiť do Orešian alebo do Trnavy sa najesť. Tu vidím veľký pokrok v obci. Sú tu obchody, reštaurácie, máte si ísť kde nakúpiť, sadnúť s priateľmi, dobre sa najesť. To je dôležité. I keď to, samozrejme, pre dobrý život nie je všetko.

Ako sa cíti cudzinec na Slovensku a v Smoleniciach?

V porovnaní so západnými krajinami, ako Nemecko či Anglicko, sa tu cudzinec cíti horšie, lebo tu nie je veľmi vítaný.

Ľudia sa tu neučili tak cudzie jazyky, nevedia s tebou komunikovať v nemčine či angličtine, nesnažia sa ťa pochopiť a porozumieť, keď sa snažíš rozprávať slovensky, no rozprávaš zle, nespisovne, nesprávne. Nepomôžu ti, neopravia, skôr ťa vysmiejú, že zle rozprávaš.

Ale to nie je až tak vaša chyba. Nemáte historickú skúsenosť s cudzincami. V minulosti ich sem nechodilo toľko ako teraz a nemali ste sa teda kde naučiť, ako sa k nim správať, ako s nimi komunikovať a pochopiť ich.

Keď som sem prišla, nevedela som po slovensky. Aj s mojimi deťmi som rozprávala a stále rozprávam len

Veľké kultúrne rozdiely vníma Rossi aj v spôsobe oslavovania sviatkov, ako napríklad Veľká noc.

Rossitza Macho

Pochádza z bulharskej Sofie.

Na Slovensku žije už osem rokov. Jej manžel je zo Smoleníc. Postavili tu spolu rodinný dom a vychovávajú dve deti.

V Smoleniciach sa jej páči, rada sa zapája do aktuálneho diania a spoznáva nových a aktívnych ľudí. Angažovala sa napríklad v petičnej akcii za vybudovanie školskej a obytnej zóny na Komenského ulici.

po bulharsky, čo bolo pre mnohých nepochopiteľné. Pozerali sa na mňa zvláštne.

Aké vidíš rozdiely v kultúre, zvykoch?

Máme veľké rozdiely vo sviatkoch a sviatkovani, ale to je tým, že ste prevažne katolíci a Bulhari sú najmä pravoslávni.

Mne sa najviac zdajú rozdiely v kuchyni a stravovaní. Máte úplne odlišnú kuchyňu, jedlá, stravujete sa podľa mňa dosť nezdravo. Asi si nikdy nezvyknem na to, že tu nie je taký výber čerstvej zeleniny ako u nás. Nemám rada knedle, buchty, koláče, ťažké jedlá, omáčky, husté zasmažené polievky. Ja sa snažím doma variť tak, ako som bola zvyknutá, a rodina sa musela prispôbiť. Detičky sa naučili na iný systém stravovania, iné jedlá. Ale napríklad na sviatky ako Vianoce, Veľká Noc robíme kompromis, varíme slovenské i bulharské jedlá.

Deti oslavujú slovenské i bulharské sviatky. Myslím si, že ich to obohacuje a dáva im väčší rozhľad a skúsenosti.

Čo by si poradila Smoleničanom, keby chceli spoznať tvoju krajinu?

Všetci si myslia, že Bulharsko je len Čierne more a Pliska. Ale to nie je pravda, Čierne more nie je Bulharsko. Máme nádherné hory, historické mestá a mestiečka, kláštory, známe bulharské ruže, dobré víno a vinárske regióny, dobrú pálenku, dobré jedlá.

Čo ti tu najviac chýba?

Rodina a kamaráti, to je pochopiteľné. A chýbajú mi u vás emócie, energia. Vy ste takí kludní, často bez emócií. Ja som z temperamentnej krajiny, kde sme zvyknutí prejavovať emócie, city, povedať na rovinu svoj názor, smiať sa, kričať, spievať. Tu sa ľudia akoby báli alebo nechceli navonok prejavovať emócie. To mi vadí. Možno sa i ja vplyvom tunajšej mentality zmením, budem menej emotívna, menej temperamentná. Ale to by som nechcela. To by som už nebola ja.

Čo by si chcela odkázať Smoleničanom?

Odkázať nie, možno ich poprosiť. Prebudzte sa, usmievajte sa, nebojte sa prejať emócie, city, záujem o život, obec, o spoluobčanov. A bude sa Vám tu žiť lepšie.

Od malička bola knihomol'. Dnes píše romány

V tomto seriáli vám prinášame rozhovory s kreatívnymi ľuďmi, ktorí sa venujú písaniu, umeleckej činnosti či ľudovej tvorivosti. Dnes so spisovateľkou Natou Sabovou.

Eva Žofčíková

Nata, čo ťa priviedlo k písaniu kníh?

Od malička som bola knihomol'. Na druhom stupni základnej školy som rada písala slohy a pre seba krátke príbehy, z ktorých sa však dodnes zachoval len jeden. Neskôr som na sen stať sa spisovateľkou zabudla a venovala sa len štúdiu, rodine, práci a priateľom. Až po tragickej udalosti v rodine, ktorá ma odtrhla od práce učiteľky, som pocítila potrebu venovať sa niečomu tvorivému, a tak som začala písať príbeh na základe svojho sna. Bolo to ťažké, rukopis som neustále prepisovala, ale napokon bol román na svete... avšak zatvorený v šuplíku. Až o niekoľko mesiacov som nabrala odvalu poslať ho vydavateľstvám. Do dvoch týždňov som mala zmluvu a potom to už išlo rýchlo.

Môžeš nám predstaviť svoju tvorbu?

Prvá knižka Zuzanina skrytá tvár vyšla v apríli 2011, na jeseň toho istého roku vyšla Ochrankyňa, o rok neskôr Neodolateľné vábenie a minulý rok v lete sa na trh dostali Hry o lásku. Všetko sú to mysteriózne lúboštné romány určené najmä pre ženy a dievčatá od 15 rokov. Bližšie sa o nich môžete dočítať na mojom blogu.

Prečo práve tento žáner?

Sama rada čítam knihy a pozerám filmy, kde zohráva svoju úlohu nadprirodzeno alebo fantastika. Mojou najobľúbenejšou knižnou hrdinkou v detstve bola Malá bosorka, ktorá mala 127 rokov a hovoriaceho havrana Abraxasa. Prečítala som ju snáď tisíckrát. Z tých súčasných spomeniem Hviezdnu knihu, Narniu, Twilight... Jednoducho ma táto tematika fascinuje. A k nej pridávam lásku, ktorú považujem za najväčšiu životnú hodnotu, a to vo všetkých jej podobách. No neplánujem zostať len pri mystery, do budúcnosti pripravujem aj iné knižné projekty. Hádám sa mi podaria.

Okrem toho však pripravuješ aj ďalšie aktivity so slovenskými spisovateľmi...

Nata sa venuje najmä písaniu, no veľmi rada maľuje aj dekoratívne obrázky z dreva.

Nata Sabová

Pochádza z Pezinka, no od roku 2005 žije so svojou rodinou v Smoleniciach. Po absolvovaní SPgŠ v Modre pokračovala v štúdiu na VŠ pedagogickej v Nitre. Neskôr pracovala ako učiteľka 1. stupňa základnej školy. Pre nešťastnú udalosť v rodine však musela zanechať svoju prácu a zostať doma so synom Jurkom. Milovníci literatúry ju poznajú ako autorku štyroch doposiaľ vydaných románov.

Áno, vytváram blog o slovenských spisovateľoch, do ktorého mi posielajú podklady samotní autori a ja ich potom spracúvam do blogovej podoby. V súčasnosti je na ňom 70 autorov a ešte som neskončila. Mnohých z nich poznám osobne, sú to moji priatelia a často sa stretávame na rôznych literárnych podujatiach alebo súkromne. Navzájom sa povzbudzujeme a fandíme si.

Na jeseň si usporiadala sériu literárnych sobotných popoludní aj v Smoleniciach. Môžeš nám ich priblížiť?

Boli to Literárne trojlístky, na ktorých som vždy predstavila trojicu slovenských spisovateľov. Na prvom to bola Jana Benková, Kristína Mišovičová a do tretice som Smoleničanom svoju tvorbu priblížila ja. Na druhom som figurovala už len ako moderátorka a pozvala som naň Ruženu Scherhaufarovú, Katarínu Gillerovú a Mareka Zákopčana. Besedu som doplnila predstavením ďalších tvorivých ľudí z oblasti umenia a ľudovej tvorivosti. Boli to – Rudolf Kyselica s maľbami, zbor Mysterium Cantus, klaviristka Lea Klučková a členky Klubu paličkovanej čipky zo Šoporne.

Máš aj nejaké ďalšie záujmy?

Mojím druhým veľkým koníčkom je maľovanie drevených obrázkov, ktoré sú vyrezané z dreva. Okrem toho spievam v zbere Mysterium Cantus a rada cvičím aerobic a zumbu.

Vo varení guláša súťažilo dvanásť tímov

Daždivé počasie neodradilo súťažiacich ani návštevníkov. Dvanásť kotlíkov guláša sa rozpredalo za dve hodiny.

Foto: Anton Chrvála, Kamil Gašparík

Martin Poliak
Radoslav Janurík

Víkend po Veľkej noci bol bohatý na športové i spoločenské udalosti. Spoločenskou udalosťou bola súťaž vo varení guláša pod názvom „Smolenický podzámocký kotlík“. Už vlni sme si vyskúšali nultý ročník, ktorý bol viac-menej testom našich organizačných schopností. Vtedy sa zúčastnili štyri tímy a akcia dopadla napriek nepriaznivému počasiu na výbornú.

Preto sme sa tento rok rozhodli zorganizovať oficiálny prvý ročník. Napriek daždivému počasiu, ktoré vládlo od sobotňajšieho rána, si prišlo rozbaľiť svoje kotlíky a kuchárske náčinie dvanásť tímov z rôznych končín nášho regiónu. Najviac ich, samozrejme, bolo zo Smoleníc, no prišli aj tímy z Dolnej Krupej, Vlčkoviec či Bohdanoviec.

Atmosféra bola výborná už počas varenia, degustácie uvarených gulášov, vyhlásenia výsledkov až po večernú zábavu. Počas celej súťaže, ako aj po jej skončení, sa do neskorých nočných hodín starala o zábavu kapela Ujedanka s Jožom Rábarom.

Napriek obavám, že pre zlé počasie neprídu ľudia ochutnať gurmánske výtvyry súťažiacich, bolo veľmi potešujúce, že dvanásť kotlíkov uvareného guláša sa vypredalo za necelé dve

hodinky. Tí, ktorí prišli neskôr, tak vyšli naprázdno. Podľa slov porotcov bolo určiť ten najlepší guláš nesmierne ťažkou úlohou.

Výťažok z podujatia bude použitý na zakúpenie nových atrakcií na naše detské ihrisko. Plánujeme dokúpiť

Výsledky Smolenického podzámockého kotlíka:

- 1. miesto** a sud nefiltrovaného piva Staropramen vyhral tím Podborskí Masári zo Smoleníc.
- 2. miesto** a Spišskú súpravu (hruška, čuťoriedka) vyhral Ludvik tím z Vlčkoviec.
- 3. miesto** a demižón červeného vína vyhral tím Mareka Baláža zo Smoleníc.
- 4. miesto** a demižón bieleho vína vyhral Senec tím 1.

aj ďalšiu hojdačku pre najmenšie deti, pri ktorej bude doplnený preliezací modul a v kopci pri jestvujúcich vežiach inštalovať lanovú lezeckú sieť.

Ako sa darilo našim futbalistom

Čo sa týka športových aktivít, družstvo našej prípravky vyhralo v nedeľu na pôde Kopánky Trnava 2:1 a udržalo si neporaziteľnosť v tomto ročníku. Žiacky zápas proti spojenému družstvu Vlčkoviec a Križovian bol pre ne-

sposobilý terén odložený na 8. mája. Dorastenci vyhrali domáci zápas proti rovesníkom z Dolných Orešian 4:2. Bol to veľmi dobrý súboj s nábojom derby. Obidve strany boli motivované, no lepšie to zvládli naši chlapi a potvrdili tak svoje postavenie na čele tabuľky. V nedeľňajšom zápase A mužstvo remizovalo s hráčmi Bučian 1:1. Bola to spravodlivá remíza, hoci pri troche šťastia sme mohli bodovať naplno.

Čo plánujeme ďalej

Naše ďalšie športové plány sú preto jednoduché. Naša mládež vo všetkých troch kategóriách bojuje o predné priečky a vyzerá to, že dorastenci postúpia do krajskej súťaže. Postupne sa na to už pripravujeme. V minulom týždni boli na ostaršení štyria hráči žiackej kategórie a postupne sa tak začnú zapájať do zápasov dorastu.

V žiackej kategórii pravidelne nastupujú i prípravkari. Samotná prípravka zatiaľ nestratila ani bod a s najväčšou pravdepodobnosťou bude bojovať na turnaji o víťaza oblasti.

A mužstvo má plán jednoznačný – zachrániť sa v súťaži. Na pomoc prichádzajú dorastenci, z ktorých dvaja boli plnohodnotnými hráčmi už v poslednom zápase. Budeme sa snažiť a urobíme všetko pre to, aby sa dnešná partia dorastencov stretla v krátkom čase v našom A mužstve.

Milovníci literatúry usporiadali Jarnú burzu kníh

Knihu dnes vytláča digitálny obsah, no stále sa nájdu ľudia, ktorí po nej radi siahnu. Stretli sa na burze kníh spojenej s literárnym programom.

Daša Lančaričová

V príjemnom prostredí pastoračného centra na Smolenickej fare usporiadali v nedeľu 27. apríla milovníci kníh, literatúry a dobrého čítania Jarnú burzu kníh. Knihy, ktoré do burzy darovali občania zo Smoleníc a okolia, sa predávali za symbolickú cenu 50 centov za kus. Finančný výťažok z predaja bol venovaný na dobročinné účely. V bohatšej ponuke titulov boli knihy rôznych literárnych žánrov – romány, náboženská literatúra, historické diela, knihy pre deti, náučná literatúra či dobrodružné romány.

Sprievodnou akciou podujatia bola Farská kaviareň spojená s pohostením a literárnym programom. Rozvoniaval čaj, káva a koláče, ktorými sa mohli občerstviť všetci návštevníci burzy. Koláče ochotne napiekli naše šikovné gazdinky, ktoré obetovali svoj voľný čas a šikovnosť, aby takto prítomným spríjemnili nedeľné popoludnie.

Na úvod literárneho programu vystúpila bývalá pani učiteľka slovenského jazyka a literatúry Eva Žofčíková, ktorá zarecitovala sonet z Letorostov od veľikána slovenskej literatúry P. O. Hviezdoslava. Teóriou literatúry nás previedla bývalá pani učiteľka Anzelma Holásková. Jej pútavé rozprávanie o živote, strastiach, chorobe, ale najmä o maliars-

Sprievodnou akciou podujatia bola Farská kaviareň spojená s pohostením a literárnym programom.

kom umení Holand'ana Vincenta van Gogha nás vtiahlo do obdobia vzniku jeho famózných umeleckých diel. Pani učiteľka Eva Žofčíková nám prečítala ukážku z románu Františka Hečka Červené víno o odchode Mareka z rodnej dediny na štúdium do vinohradníckej školy.

Druhú časť programu sme venovali náboženskej literatúre. Kristínka Murárová nám vo svojej ukážke predstavila najdôležitejšiu knihu – „knihu kníh“, Bibliu. Z diela od Anselma Grúna Anjeli pre život nám prečítala pani Eva Hajičková. K príjemnej atmosfére prispela aj svojím príspevkom pani Libuša Radková ukážkou z knihy od Erma Bombeck Nech žije Erma! o stvorení ženy. Vyzdvihla jedinečnosť a veľkosť Božieho diela, jemný humor a najmä vzácnosť a čaro žien – matiek.

V záverečnej časti programu vystúpil aj pán farár Samuel Sádecký, ktorý nám priblížil písanie životopisov svätých.

Kniha nás sprevádza celým životom a hoci ju dnes vytláčajú nové informačné technológie a výpočtová technika, nájdu sa ľudia, ktorí po nej radi siahnu.

Nedá mi, aby som na záver v mene všetkých ochotných ľudí, ktorí sa podieľali na priebehu a usporiadaní celej akcie, nepodakovala všetkým, ktorí prišli a strávili s nami v dobrej atmosfére príjemné nedeľné popoludnie s knihou, jej múdrosťou, krásami a jedinečnosťou.

Občasník **Smoleničan**
Ročník I / číslo 3/9. máj 2014
EV 494114, ISSN 1339-5750

Vydáva: Smolenice pre ľudí, o.z.
Adresa: Komenského 53, 919 04 Smolenice
IČO: 42296757

Redakčná rada:
Pavol Púchly, Jozef Štrbka, Peter Križan,
Tomáš Púchly, Štefan Greguš

Šéfredaktor: Tomáš Púchly
Korekcie: Nata Sabová
Fotografie: Pavol Púchly, archív

Web: smolenican.sk
Facebook: facebook.com/smolenican
E-mail: redakcia@smolenican.sk

Poštová schránka:
Vinotéka Galéria,
ulica SNP 77, 919 04 Smolenice